

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 15. 10.	Sv. Terezija Avilska, dj. i n	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 16. 10.	Svagdan 28. tjedna kroz godinu	u 7,30; u 12,00 i u 19,00 sati
Srijeda 17. 10.	Sv. Ignacije Antiohijski, b. i mč.	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 18. 10.	Sv. Luka, ev.	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 19. 12.	Svagdan 28. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 20. 10.	Godišnjica posvete katedrale	u 17,00 i u 18,30 sati
Nedjelja 21. 10.	29. NEDJELJA KROZ GODINU I MISIJSKA NEDJELJA	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

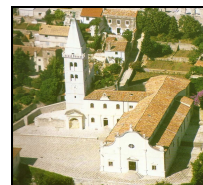
- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- U listopadu će se svake večeri moliti listopadska pobožnost u 18,30 sati.
- U utorak, 16. listopada, je hodočasnička misa u 12,00 sati. Navečer je susret mladih koji su završili srednju školu.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir u sakristiji. Nakon večernje sv. mise imaju članovi Schönstadtskog pokreta svoj duhovni susret.
- U subotu neće biti jutarnje sv. mise jer svećenici imaju svoj susret u Krku a popodne je u župnoj crkvi sv. misa u 17,00 sati i u 18,30 sati s vjenčanjem.
- U nedjelju navečer susret roditelja prvopričesnika.
- Početkom tjedna servisirat će se zvona pa ako dođe do vanrednog zvonjenja neka vas ne zbunjuje!
- Tisak: Glas koncila, Veritas.

- Vjeronauk ili vjeronaučna radionica:

- „Mali anđeli“ imaju probe – utorkom u 16,15 sati.
- za prvopričesnike je srijedom u 16,00 sati.
- za krizmanike petkom B i C u 17,00 sati, a D u 16,00 sati.
- za 3. razred ponedjeljkom u 16,00 sati. - za 4. razred utorkom u 16,00 sati.
- za 5. razred četvrtkom u 15,00 sati. - za 6. razred srijedom u 17,00 sati.
- za 7. razred utorkom u 17,00 sati.
- Petkom je susret mladih u 20,00 sati.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 18,00 sati osim u ponedjeljak i petak u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

14. listopada 2012.

Broj: 210

28. NEDJELJA KROZ GODINU

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Mudr 7,7-11

Drugo čitanje: Heb 4,12-13

Evangelje: Mk 10,17-30

U ono vrijeme: Dok je izlazio na put, dotrči netko, klekne preda nj pa ga upita: "Učitelju dobri, što mi je činiti da baštini život vječni?" Isus mu reče: "Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar doli Bog jedini! Zapovijedi znađeš: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne otmil! Poštuj oca svoga i majku!" On mu odgovori: "Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti." Isus ga nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: "Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom." On se na tu riječ smrkne i ode žalostan jer imaše velik imetak. Isus zaokruži pogledom pa će svojim učenicima: "Kako li će teško imućnici u kraljevstvo Božje!" Učenici ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima. Zato im Isus ponovi: "Djeco, kako je teško u kraljevstvo Božje! Lakše je devu kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje." Oni se još većma snebivahu te će jedan drugome: "Pa tko se onda može spasiti?" Isus upre u njih pogled i reče: "Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!" Petar mu počeo govoriti: "Evo, mi sve ostavismo i pođosmo za tobom." Reče Isus: "Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stotruku kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja - i u budućem vijeku život vječni."

SLAVITI POVLASTICU ŠTO SMO ŽIVI

Rođendani su jako važni. Slaviti rođendan znači slaviti život i radovati mu se. Na naš rođendan nam ljudi mogu reći: „Hvala što si na svijetu i s nama!“ Rođendanski su darovi znakovi radosti naše rodbine i prijatelja zbog toga što mi pripadamo njihovom životu. Djeca se već mjesecima prije raduju svome rođendanu i broje dane do njega. Rođendan je njihov veliki dan kad su oni u središtu i kad se njih slavi.

Nikada ne bismo smjeli zaboraviti na svoj rođendan i rođendane onih koji su nam bliski. Za rođendan primamo nešto od onoga „biti dijete“. Rođendani nas podsjećaju na ono što je važno i što vrijedi: ne što činimo ili što smo postigli, što imamo ili koje važne ljude poznajemo, nego što jesmo, ovdje i sada; dovoljan razlog da se tomu veselimo. Zahvalimo na svoj rođendan za dar života.

Henri J. M. Nouwen

Godina vjere je pred nama

14. Godina vjere bit će također dobra prilika da osnažimo svjedočanstvo ljubavi. Sveti Pavao podsjeća: "A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav" (1 Kor 13, 13). Još snažnijim riječima – koje kršćanima trajno dozivaju u svijest njihove obaveze – apostol Jakov kaže: "Što koristite, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti? Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje pa im tkogod od vas rekne: 'Hajdete u miru, grijte se i sitite', a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist? Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi. Inače, mogao bi tko reći: 'Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi svoju vjeru bez djela, a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru'" (Jak 2, 14-18).

Vjera bez ljubavi ne donosi ploda a ljubav bez vjere bio bi osjećaj prepušten na milost i nemilost sumnji. Vjera i ljubav se uzajamno zahtijevaju, tako da prva omogućuje drugoj da ostvari svoj put. Mnogo je kršćana koji, naime, posvećuju svoj život s ljubavlju onima koji su sami, potisnuti na rub društva ili isključeni kao onima kojima prvima trebamo posvetiti svoju pozornost i kojima najprije trebamo priteći u pomoć, jer se upravo u njima odražava lice samog Krista. Zahvaljujući vjeri možemo u onima koji traže našu ljubav prepoznati lice Gospodina uskrsloga: "Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!" (Mt 25, 40). Te su njegove riječi opomena koju ne smijemo zaboraviti i trajni poziv da mu uzvratimo onu ljubav kojom se on brine za nas. Vjera je ta koja omogućuje prepoznati Krista i njegova je ljubav to što nas potiče da mu pomognemo svaki put kada ga susretnemo u svojem bližnjem na svom životom putu. Potpomognuti vjerom, gledamo s nadom u naše zauzimanje u svijetu, iščekujući "nova nebesa i zemlju novu, gdje pravednost prebiva" (2 Pt 3, 13; usp. Otk 21, 1).

15. Pred kraj svoga života, apostol Pavao traži od učenika Timoteja da "teži vjeri" (usp. 2 Tim 2, 22) istom onom postojanošću kojom je to učinio kada je bio mlad (usp. 2 Tim 3, 15). Doživimo taj poziv kao da je upućen svakom do nas, kako se nitko ne bi ulijenio u vjeri. Ona nam je vjerna suputnica na životnom putu koja omogućuje, uvijek iznova, zamjećivati čudesa koja Bog čini za nas. Kao ona koja ima za cilj pomoći nam uočavati znakove vremena u današnjoj povijesti, vjera obvezuje svakog od nas da postane živi znak prisutnosti Uskrsloga u svijetu. Ono što svijet danas osobito treba jest uvjerljivo svjedočenje onih koji su, prosvijetljeni u umu i srcu Gospodinovom Riječju, kadri otvoriti srce i um mnogih ljudi želji za Bogom i pravim životom, životom koji nema kraja.

Neka "riječ Gospodnja trči i proslavlja se" (2 Sol 3, 1): neka ova Godina vjere učini sve čvršćim odnos s Kristom Gospodinom, jer je samo u njemu naša budućnost izvjesna i samo u njemu imamo jamstvo istinske i trajne ljubavi. Riječi apostola Petra bacaju posljednju zraku svjetla na vjeru: "Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: da prokušanoš vaše vjere - dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša - stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista. Njega vi ljubite iako ga ne vidjeste; u njega, iako ga još ne gledate, vjerujete te klikćete od radosti neizrecive i proslavljene što postigoste svrhu svoje vjere: spasenje duša" (1 Pt 1, 6-9). Vjernici u svojem životu doživljavaju iskustva radosti ali i trpljenja. Koliki su samo sveci živjeli u samoći! Koliki su vjernici, i u našim danima, kušani Božjom šutnjom a tako bi htjeli čuti njegov utješni glas! Životne kušnje, dok omogućavaju shvatiti otajstvo Križa i sudjelovati u Kristovim patnjama (usp. Kol 1, 24), uvod su u radost i nadu kojima vodi vjera: "Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak" (2 Kor 12, 10). Mi sa čvrstim pouzdanjem vjerujemo da je Gospodin Isus pobijedio zlo i smrt. Istim se tim pouzdanjem povjeravamo njemu: On, prisutan među nama, pobjeđuje moć zla (usp. Lk 11, 20) a Crkva, vidljiva zajednica njegova milosrđa, ostaje u njemu kao znak konačnog pomirenja s Ocem.

Povjerimo Majci Božjoj, koja je proglašena "blaženom" zato što "povjerova" (Lk 1, 45), ovo vrijeme milosti. Dano u Rimu, pri Svetom Petru, 11. listopada 2011., sede pontifikata.

Papa Benedikt XVI.

Imati povjerenja u Boga uvjet je da se ima vječni, trajni život, a taj se nalazi u zajedništvu s Bogom. Čovjeku ništa nije tako dragocjeno kao život. Zato se svim silama trudi sačuvati ga i štititi od svega što mu škodi. Ali to nastojanje ne ide uvijek u pravom smjeru. Eva je donijela krivu odluku upravo misleći da će imati puniji, kvalitetniji život, ali je pogriješila i to nepopravljivo.

Nakon toga, Bog neprekidno, a naročito po Isusu, zove čovjeka: "Zaista, zaista, kažem vam: tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima život vječni i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život." (Iv 5, 24) Psalmist nam pak radosno otkriva „Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu spasenje.“ (Ps 62, 2).

Da bi se zadobilo puninu života na koju nas Bog poziva, potrebno je odgovoriti na Božju inicijativu i hrabro zakoračiti na put vjere. U apostolskom pismu Porta fidei papa Benedikt XVI. ističe: „Vrata vjere' koja vode u život zajedništva s Bogom u njegovoj Crkvi uvijek su nam otvorena. Preko njihova praga može se prijeći kada je Božja riječ navještena a srce dopusti da ga oblikuje milost koja preobražava. Proći kroz ta vrata znači krenuti na put koji traje čitav život“ (PF1).

No čovjekova izranjenost tuđim i vlastitim grijesima, njegova samodostatnost i oholost često učine da se osoba udalji od Boga, a put vjere joj biva pomračen i sve teže vidi koja bi joj korist bila od toga da povjeruje i osloni se na Njega. Oslanja se tada radije na samog sebe, na ljudski um i materijalni uspjeh. Isusov poziv: „Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni“ (Iv 6, 27a), postaje dalek i nerazumljiv, a čovjek se sve više suočava s besmisлом.

Ipak, vjera u Isusa Krista jedini je put kojim se može doći u život. U taj život povjerenja prema Bogu dolazi se kada se sluša Božju riječ srcem otvorenim za Božja nadahnuća, kada čovjek dozvoli da ga zahvati Božje djelovanje. O tome nije dovoljno govoriti, to je iskustvo koje se mora doživjeti. Vrlo rječit primjer i dokaz o tome je događaj kada se Isus susreo s bogatim carinikom Zakejem i rekao mu: „Danas trebam biti u tvojoj kući“ (Lk 19, 5). Zakej ga je rado primio u kuću. Ne znamo točno što se sve tamo dogodilo, ali za vrijeme tog susreta Zakej izjavljuje: „Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko“ (Lk 19, 8). Kakvo je samo oduševljenje, zanos i radost moralo biti u Zakeju kada se na takvo što odlučio. Braćo i sestre, to je iskustvo Boga. Velika radost, utjeha i mir koji se ne daju opisati. Treba ih doživjeti. U susretu i otvorenosti prema Božjem milosrđu i ljubavi, gube se sve naše slabosti, izgubljenosti i zarobljenosti pred kojima smo se do tada osjećali nemoćni da ih promijenimo. To sa sobom donosi vjera. „Samo vjerujući, vjera raste i jača se; ako želi posjedovati sigurnost što se tiče vlastita života, čovjeku nema druge već se prepuštati, svakog dana sve više, u ruke ljubavi koja... ima svoj izvor u Bogu“ (PF 7). Isusov poziv upućen Zakeju, svakodnevno je upućen svakome od nas. Gospodin nas poziva da se susretnemo s njime i dopustimo mu da postane djelotvoran u našem životu. U ovoj Godini vjere učinimo upravo to - otvorimo se Bogu da bismo i mi čuli njegovu riječ: „Danas trebam, danas želim biti kod tebe, u tebi, u tvojoj kući i tvojoj obitelji“. Radosno otvorimo sva svoja vrata Bogu, Isusu Kristu!

Krk, 1. listopada 2012.

Vaš biskup, Valter